

AMBAQUELLAALEGRIA

EVA PIQUER

Plató i els acudits **'El saben aquél' que diu que la filosofia pot ser divertida?**

Dues vaques pasturen en un prat. Diu una: "Què en penses, d'aquesta malaltia de les vaques boges?". I l'altra respon: "No em fa ni fred ni calor. Jo sóc un helicòpter".

Tres senyores s'estan canviant en un vestidor quan hi entra un home despullat, amb només una bossa que li tapa la cara. La primera dona li mira la cua que li penja entre cames i diu: "Aquest no és el meu marit". La segona certifica: "No, no ho és pas". I la tercera afegeix: "Ni tan sols és soci del club".

Al confessorari, un home diu al capellà: "Pare, tinc 75 anys i ahir a la nit vaig fer l'amor amb dues noies de vint anys a la vegada". El capellà li demana quan es va confessar per últim cop. "No m'he confessat mai, pare. Sóc jueu", diu l'home. "I llavors per què m'ho explica?", pregunta el capellà. "Ho explico a tot-hom!", fa l'home, exultant.

Amb aquests tres acudits i uns quants més, Daniel Klein i Thomas Cathcart han escrit un llibre de filosofia divulgativa: *Plató i un ornitorinc entren en un bar...* (La Campana). Segons ells, la construcció i la culminació dels acudits i la construcció i la culminació dels conceptes filosòfics estan fetes de la mateixa pasta, juguen amb la ment de manera semblant. Per això il·lustren amb acudits diverses teories filosòfiques, de manera que la teca resulta fàcil de digerir. Si més no, la coartada filosòfica serveix per poder llegir una historieta rere l'altra amb la cara ben alta, sense por que t'acusin de frívol ni d'ociós.

En el fons, tot és una qüestió terminològica. Com observen Klein i Cathcart, "del que un filòsof en diu una reflexió penetrant, l'humorista en diu una bona ocurrència".*